

хвърлѣхъ прѣзъ прозорцитѣ изъ потъмнѣлия градъ чървеникави снопове свѣтлина... Чувахъ се отдалечени сгрѣмолясвания на здания... Пламъцитѣ пакъ се подхващахъ и прѣдавахъ на други къщи. Изведнажъ, Огняновъ съзрѣ единъ голѣмъ и новъ пожаръ, който избухнѣ на южната частъ на града. Голѣми пламъци съ трѣсъкъ и молнии искачахъ изъ него и милиарди искри се расхвъркахъ изъ въздуха. Огняновъ забѣлѣжи, че на това мѣсто бѣше къщата на госпожа Муратлийска... Да, тя сама горѣше... Схщій мигъ, горнийятъ на тая къща се провали въ едно море отъ пламъци и жлътъ димъ. На тоя катъ бѣше стаята на Рада!

Той се хвърли, като бѣсенъ, въ пламящитѣ улици, пълни съ разсвирѣпѣли турци, и потънѣ въ тѣхъ.

